

מחקר חדש מראה כי שימוש בפטריות הזיה מצליח "לאתחל" חלקים במוח הקשורים לדיכאון

במחקר, שכלל עשרים מטופלים בלבד, נבדקה השפעתו של החומר הפעיל בפטריות הזיה על מעגלים מוחיים הפעילים בדיכאון. הנבדקים העידו שמצב רוחם השתפר ותחושות החרדה התמעטו

הארון סאדיכ, גרדיאן 13.10.2017 18:01

פטריות הזיה (shrooms) עשויות לאתחל את הפעילות של מעגלים מוחיים המעורבים בדיכאון, כך מצאו חוקרים מאימפריאל קולג' בלונדון. בשורה של מחקרים נוספים שנערכו לאחרונה, נמצא כי לחומרים פסיכדליים מסוימים השפעה גדולה על דיכאון והתמכרויות.

במחקר זה, השתמשו החוקרים הבריטיים בפסילוציבין, חומר פסיכדלי שנמצא באופן טבעי בפטריות הזיה, לטיפול במספר קטן של של מטופלים הסובלים מדיכאון. החוקרים מדדו את הפעילות המוחית של החולים לפני הטיפול ולאחריו, ומצאו כי הפעילות המוחית משתנה באזורים המקושרים לתחושת דיכאון. המטופלים עצמם דיווחו על שינוי בתחושה לאחר הטיפול.

ד"ר רובין קרהארט-האריס, העומד בראש צוות המחקר באימפריאל קולג', אמר כי המחקר הראה לראשונה שישנם "שינויים משמעותיים בפעילות המוחית בקרב אנשים דיכאוניים שלא הגיבו לטיפולים מסורתיים לאחר הטיפול בחומרים הפסיכדליים". קרהארט-האריס סיפר כי רבים מהמטופלים מדווחים על הרגשה של "אתחול" ומשתמשים במונחים מעולם המחשבים כדי לתאר את התהליך שעבר עליהם בעקבות הטיפול, דוגמת "defrag" (של הדיסק הקשיח) ו-"reboot".

המחקר, שפורסם היום (שישי) בכמה מקומות ובהם המגזין הנחשב "nature", כלל עשרים מטופלים שקיבלו בעבר טיפול קונבנציונאלי לדיכאון שחוו, שלא הצליח. המטופלים קיבלו שתי מנות של פסילוציבין – 10 מ"ג ו-25 מ"ג – בהפרש של שבוע, והחוקרים מדדו את השינוי המוחי שעברו לאחר מתן המנה השנייה.

החוקרים התמקדו במדידת זרימת הדם לאזורים מסוימים במוח וכן בבחינת התקשורת בין חלקי המוח השונים, ובמקביל המטופלים דווחו על הסימפטומים שהם חווים באמצעות שאלונים. מיד לאחר התחלת הטיפול בפסילוציבין, העידו המטופלים כי מצב רוחם השתפר וכי רמות החרדה והלחץ שחוו ירדו. בדימויי MRI שנלקחו מהמטופלים ניתן לראות כי זרימת הדם לאמיגדלה, קבוצת גרעינים מוחיים המעורבת בתחושות לחץ ופחד, ירדה משמעותית בעקבות הטיפול.

שני מחקרים אמריקאים שנערכו בשנה שעברה מצאו כי מנה בודדת של פסילוציבין מרגיעה את תחושות החרדה והדיכאון שחשים חולי סרטן לתקופה של עד שישה חודשים.

צוות המחקר באימפריאל קולג' הכיר במגבלות המחקר שערך, לאור מספר הנסיינים הקטן והעדרה של קבוצת פלצבו. הצוות גם הזהיר כי התנסויות בחומרים פסיכדליים באופן לא מבוקר עלולות להיות מסוכנות לסובלים מדיכאון. החוקרים הודיעו כי בכוונתם להרחיב את הניסוי בתחילת השנה הבאה, אז תשווה השפעתו של פסילוציבין להשפעה של תרופה אנטי-דיכאונית מוכרת.